

12 'Ιουλίου 1671

"Εστω τοῖς πᾶσιν τε κατάδηλον τοῦ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν τὴν παροῦσαν μου γραφὴν ὥς ὅτι καγὼ / ἡ Καλὴ θυγάτηρ παπα-Γεωργίου τοῦ ποτὲ παπα-Νικολάου τοῦ πρωτόγερου, γνῶμη τε καὶ βουλῇ καὶ τῆς / θυγατρός μου τῆς "Αννας, ἐδώσαμε πρὸς τὸν παπα-κὺρ-Γρηγόριον διὰ τελείαν πράσιν ἡγουν πού / λησιν τὸ ἡλιακὸ ὅπερ εἶχομε κληρονομίαν ἐκ τοῦ ὁμοζύγου μου Σταματίου εἰς τὴν το / ποθεσίαν τῆς Αγίας Θεοφανῶ ὥς καὶ ἄνωθεν τοῦ αὐτοῦ παπα-Γρηγορίου εὐρισκόμενον τιμῆς / ἔνεκε τοῦ ἀριθμοῦ γρόσια σταυρωτὰ τοῦ ἀριθμοῦ 20 τουτέστιν εἴκοσι. / Νὰ κάμη καὶ τοῦ υἱοῦ μου τοῦ 'Ιωάννου ἐν σαραντάριον. "Ελαβον τοίνυν ἐξ αὐτοῦ τοῦ παπα-Γρηγορίου ὁ / μοῦ μετὰ τῆς θυγατρός μου τὰ ἄνωθεν εἴκοσι γρόσια σῶα τε καὶ ἀνελειπῶς καὶ ἀποφαι / νόμεθα καὶ αἱ δύο μήτηρ καὶ θυγατέρα τοῦ ἔχειν τὸ αὐτὸ ἡλιακὸν ὥς ἴδιον καὶ προικίζειν / καὶ χαρίζειν καὶ ἀνταλλάττειν ὥς κύριος εἰς αὐτό, ὑπὸ τινος τῶν ἐξ ἐμοῦ ὀψέποτε μὴ ἐνοχλοῦ / μενος. "Οθεν εἰς ἐνδειξιν ἀσφαλῆ καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν πρατηριῶδες πρὸς αὐτὸν ἐνεχειρίσαμεν / ἐπὶ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν μαρτύρων καὶ τῶν ἐπιτηρητῶν τῆς χώρας εὐρισκόμενων. 'Επὶ ἔτους 1671 / 'Ιουλίου ιβ Μπεκὴρ Τζελεπῆς μάρτυρας Παπα-Βρετζίλιος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν Παπα-Σταμάτης Μανιάς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν Παπα-Πατεσσῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν Δημητράτσης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν Μανώλη 'Αποσπόρη μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν Γεώργης Γρηγόρης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν Μανωλάκης τοῦ Βαρλάμου μάρτυρας Δημήτριος ἱερεὺς καὶ γραφεὺς τῆς χώρας μαρτυρῶ

6 'Οκτωβρίου 1672

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος καὶ τῆς ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἀποδείξεως / δημοποιούμε καὶ ὁμολογοῦμε ὥς ὅτι καγὼ ἡ Μαρία τοῦ 'Ιωάννη τοῦ Κατζούλη / ἡ θυγάτηρ γράφω καὶ ὁμολογῶ ὁμοῦ με τὸν ἄνδρα μου τὸ Δημήτρη πῶς ἔχω / ἡ ἄνωθεν Μαρία ἔχοντας πατρογονιτζή μου κατοῦνα εἰς τοῦ Τραχιοῦ τὸ / μέρος με ἀλώνι ὥς βρίσκεται με τὴν περιοχὴ τῆς ὥς φαίνεται ἐξόχως / ἀπὸ τὸν περίβολο, τὴν ὁποία κατοῦνα εἶναι πλησίον τοῦ ἀγοραστῆ καὶ πλησίον / τοῦ Γεώργη τοῦ Λεονῆ καὶ τὴν ἐπουλήσαμε τελεία πράση ἀπὸ τὴν σήμερον / πρὸς τὸν κὺρ-Γεώργιον τοῦ Κούνουλη διὰ ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν 825 ἡγουν ὁ / κτακόσια εἴκοσι πέντε καὶ τὰ ἐλάβαμε ἐγὼ ἡ Μαρία καὶ ὁ ἄνδρας μου καὶ / τὰ περιλάβουμε αὐτὰ τὰ ἄσπρα σῶα καὶ ἀνελειπές καὶ εἵμαστε πλη / ρωμένοι καὶ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν κὺρ-Γεώργιον καὶ νὰ ἔχη καὶ αὐτὸς / τὴν κατοῦνα μετὰ εὐχές καὶ εὐλογίες προικίσει, χαρίσει, ποιεῖ ὥς / βούλεται εἰς αὐτὸ μὴν ἔχει κανεῖς τῶν συγγενῶν μου τὴν τούτου ἐμπόδισιν. / Καὶ διὰ τὸ ἄλη-

θές ἐγράψαμε τὸ παρὸν κατέμπροστε τῶν κάτωθεν μαρτύρων. / 1672 μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς 6.

Ἰωάννης Ἀντώνη μαρτυρῶ
Μανώλης Τζορδιγιᾶ μαρτυρῶ
Παπα-Πατεστῆς γράφω καὶ μαρτυρῶ

Ἰωάννης Γρηγόρη μαρτυρῶ
Γεώργης Σταμάτη μαρτυρῶ
Ἰωάννης Δήμου

7

1 Ἰανουαρίου 1673

Εὐδηλον ἔστω τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὅπως καγὼ ἡ Καλὴ τῆς Πολυχρονίνας / ἀμπέλιον σμικρότατον ἔχοντας εἰς τὸ Καλικρίον ὡς μισοῦ ἐργάτη πλησί / ον παπα-Μανουὴλ Κατζίκη καὶ Εὐφροσύνης Ἀντώνη παπα-Χιώτη, τὸ ἔδωσα / τῆς Ἄννας τοῦ Κυριαζῆ διὰ τελείαν πράσιν ἡγουν πούλησιν τιμῆς / ἔνεκεν ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν 400 ἡγουν τετρακόσια ἄπερ καὶ σῶα ἐξ αὐτῆς / ἔλαβον. Δι' ὃ καὶ χωρὶς δυστροπίαν μου ἐν ὑστέροις ἀποφαίνομαι τοῦ ἔχειν αὐτὸ ὡς ἴδιον καὶ ποιεῖν ἐν αὐτῷ ὡς βού-λεται, παρ' ἐμοῦ ἢ ὑπὸ τῶν ἐξ ἐμοῦ μὴ ἐνοχλοῦμενος. Τὸ / ἔθεν καὶ τὸ παρὸν μου πρατηριώδες ἐπὶ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν πρὸς αὐτὸν / ἐνεχείρισα, Ἐπὶ ἔτους 1673 μηνὸς Ἰανουαρίου α'.

Παπα-Μανωλάτσης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν
Γεώργης τοῦ Μανώλη Γεώργη μαρτυρῶ
.....ἱερεὺς καὶ γραφεὺς μαρτυρῶ

Μανώλης Πισκοπάκης μαρτυρῶ
Γεώργης παπα-Βερτζίλη μαρτυροῦ
Γεωργάκη Λέου μαρτυρῶ

8

23 Μαΐου 1676

Κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἐξακοσιοστὸν ἐβδομηκοστὸν ἕκτω ἐν μηνὶ Μαΐῳ εἴκοσι τριῷ / ὁμολογῶ ἡ Ἄννα ἡ θυγάτηρ τοῦ Κυριαζῆ ὡς ἄνωθεν διαλαμβάνει ἡ ὁμολογία ὅπως ἀγόρα / σα τὸ ἀμπέλιον τὸ ὁσμικρότατον ἐκ τῆς Καλῆς τῆς Πολυχρονίνας εἰς τὸ Καλικρίον τὸ μέρος ὡς / ἄνωθεν ὁρᾶτε μὲ τοῖς πλησίοις καὶ τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἄσπρα τετρακόσια καὶ ἔδωκά της τα / χειροδότως καὶ ἔλαβα τὸ ἀμπέλιον ὡς αὐτὴ ἔλαβε τὰ ἄσπρα ἐπὶ μαρτυρίας ὡς ὁρᾶτε ἄνωθεν. Ἐτzi / πάλιν Θεοῦ θέλοντος ἡ ἐξ ἡμῶν ἀμαρτίας ἡστένησα ἀστένειαν ὀφθαλμικὴν καὶ ἐ / τυφλώθηκα ἡ ταλαίπωρη δόξα τῶν Ἀγίῳ Θεῷ καὶ μὴ ἔχω τὴν ζωάρκειάν μου τώρα δίδω πάλιν / τὸ ρηθὲν ἀμπέλιον ὅπερ ἀγόρασα τῆς αὐτῆς Καλῆς Πολυχρονίνας ὡς ἴδιόν της πράγμα / ὡς καὶ ἦτο πρότερον καὶ μοῦ ἔδωσε καὶ πάλιν τὰ τετρακόσια ἄσπρα καὶ ἔλαβά τα ἐξ αὐτῆς χειροδότως / σῶα καὶ ἀνελειπές. Καὶ διὰ τοῦτο ὑποκάτωθεν τὴν ὁμολογίαν ταύτην τῆς ἄνωθεν ὁμο / λογίας μου. Ἐχέτω πάλιν ὡς ἴδιόν της πράγμα ἀπὸ τὴν σήμερον προικίσει, χαρίσει, ποιεῖ / ὡς βούλεται καὶ διὰ τὸ ἀμετάτρεπτον ἔδωκα τὴν